

นิพนธ์ต้นฉบับ

Received: July 9, 2021

Revised: June 6, 2022

Accepted: Sept. 1, 2022

Published: Oct. 5, 2022

การจัดการเชิงกลุ่มเพื่อการพัฒนาคุณภาพผู้ปกครองและครูในการประเมิน
และเฝ้าระวังพัฒนาการเด็กต่ำกว่า 5 ปี ศูนย์พัฒนาการเด็กเล็กภายใต้
การดูแลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดพัทลุง
Group-based management for development practice on self-
assessment and surveillance of early childhood development among
child caregivers and teachers in child development center, Local
Administration Organizations, Phattalung province, Thailand

โสมศิริ เดชารัตน์, พิริยะลักษณ์ เพชรห้วยลึก*, ธนวรรณ บัวเจริญ

คณะวิทยาการสุขภาพและการกีฬา มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตพัทลุง

Somsiri Decharat, Piriylux Phethuayluk, Thanawan Buacharoen

Faculty of Health and Sports Science, Thaksin University, Phatthalung Campus

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Methods Research) มีวัตถุประสงค์
1) เพื่อประเมินระดับความรู้ ทักษะ และความสามารถในการตรวจประเมินและส่งเสริมพัฒนาการเด็กวัย
ก่อนเรียนของกลุ่มผู้ปกครองและครูประจำศูนย์พัฒนาการเด็กเล็ก และ 2) เพื่อเปรียบเทียบผลการจัดการ
เชิงกลุ่มของกลุ่มผู้ปกครองและครูประจำศูนย์พัฒนาการเด็กเล็ก กลุ่มผู้มีส่วนร่วมในการศึกษาค้นคว้านี้ ได้แก่
ตัวแทนผู้ปกครอง และตัวแทนครูจากศูนย์พัฒนาการเด็กเล็ก ที่ได้รับการคัดเลือกแบบเจาะจงจากศูนย์พัฒนา
เด็กเล็ก 33 แห่ง เครื่องมือที่ใช้ได้แก่ แบบสัมภาษณ์และชุดประเมินพัฒนาการเด็กเล็กก่อนวัยเรียน
ทำการศึกษาเดือนสิงหาคม 2562 – 30 มิถุนายน 2563 ใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่า
เบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติเปรียบเทียบ T-test. ผลการประเมินและเฝ้าระวังพัฒนาการเด็กวัยก่อนเรียน
กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 95.24) มีการศึกษาระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 95.24) ผลการ
พัฒนาศักยภาพการจัดการเชิงกลุ่มด้านการประเมินและเฝ้าระวังพัฒนาการเด็กวัยก่อนเรียน พบว่า คะแนน
เฉลี่ยความรู้ ทักษะ และความสามารถในการประเมินของกลุ่มตัวอย่าง เพิ่มขึ้นโดยก่อนเข้าร่วมโครงการมี
คะแนนเฉลี่ย (SD) เท่ากับ 80.27 (10.24), 75.46(7.28), และ 82.43(12.61) เพิ่มขึ้นเป็น 85.77(9.57),
85.45(6.58) และ 89.50(10.20) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.022, 0.014 และ 0.002
ตามลำดับ ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ดังนั้น การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (PAR) เป็น
กระบวนการวิจัยที่เป็นวงจรของการสะท้อนคิด และการปฏิบัติ มุ่งเน้นรูปแบบของการประชุมร่วมกันทั้ง
แบบ Face to face และ Online ในช่องทางที่จัดตั้งตามมติของกลุ่มคือ Line กลุ่ม ในชื่อ กลุ่มไลน์ “กลุ่ม
เฝ้าระวังฯในศพด. จ.พัทลุง” มีความเหมาะสมในการประเมินและเฝ้าระวังพัฒนาการของเด็กของศูนย์
พัฒนาการเด็กเล็กภายใต้การดูแลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดพัทลุง

คำสำคัญ: การจัดการเชิงกลุ่ม, การประเมินพัฒนาการเด็ก, การเฝ้าระวังพัฒนาการเด็ก, ศูนย์พัฒนาการ
เด็กเล็ก

Corresponding author: พิริยะลักษณ์ เพชรห้วยลึก E-mail: ppiriyalux@tsu.ac.th

Original article

Abstract

Received: July 9, 2021

Revised: June 6, 2022

Accepted: Sept. 1, 2022

Published: Oct. 5, 2022

We conducted a mixed methods research study with the following aims: 1) to assess the level of knowledge, attitudes, and ability to evaluate and promote the development of preschool-aged children among parents and teachers at Child Development Centers in the Phattalung province, Thailand, and 2) to compare the group management outcomes of parents and teachers at the Child Development Centers. The participants in this study including parent and teacher representatives from the Child Development Center. Children are critical human resources that develop the country in the future. Our study's participants (n=33) consisted of parents, officers responsible for environmental health, and teachers selected by purposive sampling from Child Care Centers of the Local Administrative Organization, Phatthalung Province. This study was conducted between August 2019 and 30 June 2021. Moreover, we also used the child development assessment kit to measure child development. We utilized descriptive statistics (such as frequency, percentage and standard deviation), and analytical statistics (T-test) used to analyze data. Most of the 33 participants were teachers, administrators, and staff responsible for child development promotion. 95.24% of participants were female, and nearly one hundred percent (95.24%) graduated with Bachelor Degree. The average scores (and standard deviation) for knowledge, attitude and assessment capacity were 80.27 (10.24), 75.46 (7.28), and 82.43 (12.61); average scores (and SD) increased to 85.77 (9.57), 85.45 (6.58) and 89.50 (10.20); thus, there were statistically significant differences of 0.022, 0.014 and 0.002, respectively. Participatory Action Research (PAR) is a cycle of research that reflects the thought and practice of focusing on the participation of stakeholders. All participants in our study were engaged in a community that interacted both face-to-face and online to follow up and monitor the group's operations. For example, there is a online Line application group called "Surveillance in Child Care Centre, Phatthalung Province group." The new platform facilitates cooperation between the researcher, the environmental health officers, and parents to develop or communicate about assessment and surveillance in environmental health, safety and child development of child care center undertaken by The Local Administrative Organization

Keywords:: Group-based management, Development practice on self-assessment, Surveillance of early childhood development, Child development center

Corresponding author: Piriylux Pethuayluk; E-mail: ppiriyalux@tsu.ac.th

บทนำ

พัฒนาการในวัยเด็กเป็นจุดเริ่มต้นของการบรรลุสู่ขั้นวุฒิภาวะตามวัยและทำหน้าที่ต่าง ๆ ตามช่วงวัยที่เพิ่มขึ้น (Palakawong-na-ayudhya, 2016) เด็กไทยพัฒนาการสมวัย หมายถึง เด็กที่ได้รับการตรวจคัดกรองพัฒนาการโดยคู่มือเฝ้าระวังและส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัย (DSPM) แล้วผลการตรวจ ผ่าน หรือ ได้รับการติดตามกระตุ้นพัฒนาการแล้ว มีผลการประเมินผ่านใน 30 วัน (National Institute for Child and Family Development, 2015; Rajanagarindra Institute of Child Development, 2009) ศูนย์ส่งเสริมพัฒนาการเด็กเล็กมีหน้าที่ชัดเจนในการส่งเสริมพัฒนาการแก่เด็กวัยก่อนเรียน โดยต้องทำหน้าที่ร่วมกับผู้ปกครอง ต้องมีความรู้ เห็นความสำคัญ และมีความสามารถในการประเมินและส่งเสริมพัฒนาการตามวัย ทั้งนี้การมีพฤติกรรมที่ต่อเนื่องจำเป็นต้องได้รับการเสริมพลังจากกลุ่มอย่างต่อเนื่องเช่นกัน (Bumrungchon, Rattanapiroj, & Prada, 2014) ดังนั้นการจัดการเชิงกลุ่มจึงคาดหวังว่าจะสามารถช่วยพัฒนาความรู้ ทักษะ และความสามารถของ ผู้ปกครอง และครู ในการตรวจประเมินและส่งเสริมพัฒนาการเด็กในศูนย์ส่งเสริมพัฒนาการเด็กก่อนวัยเรียน สำนักส่งเสริมสุขภาพ, 2561 ได้รายงานผลการศึกษาว่าพัฒนาการรายด้านในเด็กอายุ 3 - 5 ปี พบว่ามีพัฒนาการสมวัยรวมทุกด้านเพียง ร้อยละ 58.00 ซึ่งพัฒนาการที่เหมาะสมของมนุษย์ คือ การมีพัฒนาการก้าวหน้าตามวัย พัฒนาการในวัยเด็กเป็นจุดเริ่มต้นของการบรรลุสู่ขั้นวุฒิภาวะตามวัยและทำหน้าที่ต่าง ๆ ตามช่วงวัยที่เพิ่มขึ้นไม่เป็นภาระต่อครอบครัวและสังคม (Palakawong-na-ayudhya, 2016; Chaikongkiat, 2018) การส่งเสริมพัฒนาการให้สมวัย ต้องดำเนินการอย่างเป็นกระบวนการ ตั้งแต่การตรวจคัดกรองเป็นระยะ ๆ การสนับสนุนรายปกติ การติดตามกระตุ้นในรายที่สงสัยล่าช้า การส่งต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อรับการรักษาด้วยโปรแกรมเฉพาะทาง ในรายงานการตรวจราชการกระทรวงสาธารณสุข ปี 2560 พบว่า บุคลากรที่ทำหน้าที่ในระดับชุมชนขาดความรู้และทักษะที่ถูกต้อง ขาดการติดตามเพื่อกระตุ้นการมีพัฒนาการตามวัย และพ่อแม่ผู้ปกครองไม่ใช้เครื่องมือ DSPM (Sanivee, Wangthong, & Wangthong, 2020; Pengjuntr, 2018; Phongissaranuporn & Yamsakul, 2019)

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กมีหน้าที่ชัดเจนในการส่งเสริมพัฒนาการแก่เด็กวัยก่อนเรียน โดยต้องทำหน้าที่ร่วมกับผู้ปกครอง ต้องมีความรู้ เห็นความสำคัญ และมีความสามารถในการประเมินและส่งเสริมพัฒนาการตามวัย ทั้งนี้การมีพฤติกรรมที่ต่อเนื่องจำเป็นต้องได้รับการเสริมพลังจากกลุ่มอย่างต่อเนื่องเช่นกัน (Bumrungchon, Rattanapiroj, & Prada, 2014) แม้ว่าการกำหนดมาตรฐานศูนย์เด็กเล็กแห่งชาติจะมีมาตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2554 และมีการพัฒนาล่าสุดในปี พ.ศ. 2562 นั้น แต่การปฏิบัติงานจริงผู้ทำหน้าที่ในศูนย์ มีมาตรฐานหลากหลายจากหน่วยงานต่างๆ และจำเป็นต้องประเมินตามพันธกิจของหน่วยงานหลักตามสายการบังคับบัญชาหรือดูแล ส่งผลให้ในบางครั้งผู้ปฏิบัติเกิดความสับสนและซ้ำซ้อน

จากการลงพื้นที่สำรวจการดำเนินงานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จังหวัดพัทลุง พบว่า การดำเนินส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัยศูนย์ส่งเสริมพัฒนาการเด็กเล็กจะได้รับการดูแลจากหน่วยงานด้านสาธารณสุข ได้แก่ โรงพยาบาลระดับชุมชน และโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ อย่างไรก็ตามพบว่าครูและผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการประเมินและเฝ้าระวังพัฒนาการเด็ก ต่ำกว่า 5 ปี้อย เช่น ครูมีความคิดเห็นว่าเป็นหน้าที่หลักของนักวิชาการสาธารณสุข ส่วนหนึ่งแม้จะเคยผ่านการอบรมมาแล้วแต่ก็ไม่มีความมั่นใจในการประเมินพัฒนาการเด็กเล็กและมีความต้องการพัฒนาด้านความรู้เพิ่มเติม และศูนย์พัฒนาเด็กเล็กส่วนมากขาดอุปกรณ์เครื่องมือ DSPM สำหรับผู้ปกครองมี

ความคิดเห็นว่าการนำเด็กเล็กมาเรียน ณ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก คุณครูประจำศูนย์จะเป็นผู้รับผิดชอบพบว่า การดำเนิน ส่งเสริมพัฒนาการเด็กรวมทั้งผู้ปกครองส่วนมากไม่มีความรู้ในการประเมินและเฝ้าระวังพัฒนาการเด็ก รวมทั้ง การศึกษาในพื้นที่เกี่ยวกับการเพิ่มศักยภาพผู้ปกครองและครูในการประเมินและเฝ้าระวังพัฒนาการเด็ก ต่ำกว่า 5 ปี ศูนย์พัฒนาการเด็กเล็กภายใต้การดูแลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดพัทลุงยังไม่มีข้อมูล ผู้วิจัยจึงสนใจทำ วิจัยโดยใช้กระบวนการการจัดการเชิงกลุ่มซึ่งคาดว่าจะสามารถช่วยพัฒนาความรู้ ทักษะ และความสามารถ ของ ผู้ปกครอง และครู ในการตรวจประเมินและส่งเสริมพัฒนาการเด็กในศูนย์ส่งเสริมพัฒนาการเด็กก่อนวัยเรียน การจัดการเชิงกลุ่มในครั้งนี้ผู้วิจัยนำฐานคิดในรูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (Participatory Action Research : PAR) ซึ่งพัฒนาจากแนวคิดพื้นฐานของ เคมมิสและแมคเทกการ์ท (Kemmis & Mc Taggart,1988) การ จัดการเชิงกลุ่มในครั้งนี้ผู้วิจัยกำหนดให้ประกอบด้วย 1) ความสนใจของผู้เข้าร่วมกลุ่มการเรียนรู้ 2) การกำหนด แหล่งสนับสนุนการเรียนรู้โดยกลุ่ม 3) เรียนรู้ร่วมกันโดยกระบวนการค้นหาฐานความรู้เดิมของกลุ่ม การเสริมความรู้ การแลกเปลี่ยนทัศนคติ การฝึกทักษะ 4) การวางแผนแนวทางการปฏิบัติ 5) การนำความรู้ไปใช้ในการตรวจประเมิน และส่งเสริมพัฒนาการเด็กในความรับผิดชอบ 6) การสนับสนุนซึ่งกันและกันเพื่อพัฒนาความสามารถโดยใช้ช่องทางที่ เลือกสรร และ 7) การถอดบทเรียนการปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับการตรวจประเมินและส่งเสริมพัฒนาการเด็กที่เข้ารับ บริการในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก (ศพด.) โดยคาดว่าจะการจัดการเชิงกลุ่มด้วยขั้นตอนทั้ง 7 นี้จะสามารถส่งเสริมการ เรียนรู้ ทักษะ และความสามารถของผู้ปกครองและครูผู้ดูแลเด็กในการตรวจประเมินและส่งเสริมพัฒนาการเด็กอย่าง ต่อเนื่องได้จริง

วัตถุประสงค์

1. เพื่อประเมินระดับความรู้ ทักษะ และความสามารถในการตรวจประเมินและส่งเสริมพัฒนาการเด็กวัย ก่อนเรียนของกลุ่มผู้ปกครองและครูประจำศูนย์พัฒนาการเด็กเล็ก ที่อยู่ภายใต้การดูแลขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น จังหวัดพัทลุง
- 2) เพื่อประเมินผลการจัดการเชิงกลุ่มในการพัฒนาความสามารถการตรวจประเมินและส่งเสริมพัฒนาการเด็กวัย ก่อนเรียนของกลุ่มผู้ปกครองและครูประจำศูนย์พัฒนาการเด็กเล็ก ที่อยู่ภายใต้การดูแลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดพัทลุง

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Methods Research) โดยผสมผสานเชิงคุณภาพและเชิง ปริมาณในการดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามและใช้รูปแบบการจัดการ เชิงกลุ่มระหว่างผู้ปกครองและครูเพื่อการพัฒนาศักยภาพตนเองในการประเมินและเฝ้าระวังพัฒนาการเด็กอายุ 2 - 5 ปี ระหว่างเดือนตุลาคม พ.ศ. 2561 ถึงเดือนมีนาคม พ.ศ.2562

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการศึกษาครั้งนี้ หมายถึง ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จำนวน 66 ศูนย์ ในพื้นที่ 3 อำเภอ คือ อำเภอ ปาพะยอม อำเภอกวนขนุนและอำเภอกงหรา ในจังหวัดพัทลุง ผู้วิจัยทำการคำนวณกลุ่มตัวอย่างจากประชากรศูนย์ พัฒนาเด็กเล็กทั้งหมด 66 ศูนย์ ในพื้นที่ 3 อำเภอ จังหวัดพัทลุง (Department of Local Government

Promotion, 2019) การคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างจะคำนวณตามลักษณะของอัตราส่วนที่คิดเป็นร้อยละ 50 ของกลุ่ม ประชากร (Neuman,1991) ดังนั้น การคำนวณกลุ่มตัวอย่างที่ร้อยละ 50 ของกลุ่มประชากร (ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก) ทั้งหมด 66 ศูนย์ จะได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างศูนย์พัฒนาเด็กเล็กจำนวน 33 แห่ง การศึกษาครั้งนี้มีวิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการไม่ใช้ความน่าจะเป็นโดยทำการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) เกณฑ์คัดเลือกเข้าสำหรับศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่เป็นกลุ่มเป้าหมายที่เป็นพื้นที่ คือ 1) เป็นศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่ตั้งใน 3 อำเภอที่ผู้วิจัยเจาะจงต้องการศึกษา 2) ยินดีเข้าร่วมโครงการวิจัยตลอดโครงการด้วยความสมัครใจ เกณฑ์คัดเลือกรวม คือ เป็นศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่ไม่ได้ตั้งในพื้นที่ 3 อำเภอ คือ อำเภอป่าพะยอม อำเภอควนขนุนและอำเภอกงหรา ในจังหวัดพัทลุง 2) ไม่ประสงค์เข้าร่วมโครงการวิจัยตลอดโครงการ

การกำหนดกลุ่มตัวอย่างผู้มีส่วนร่วม คือ 1) ผู้บริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กจำนวน 33 คน 2) ตัวแทนครูจากจำนวน 1คน ต่อศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก รวมจำนวน 33 คน 3) ผู้ปกครองจำนวน 1 คน ต่อศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก รวมจำนวน 33 คน และ 4) นักวิชาการประจำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ดูแลศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จำนวน 27 คน รวมจำนวนผู้มีส่วนร่วม 126 คน เกณฑ์คัดเลือกเข้าสำหรับผู้มีส่วนร่วม ได้แก่ 1) เป็นผู้ที่มีประสบการณ์การทำงานไม่น้อยกว่า 1 ปี 2) ทำงานในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่ได้รับการคัดเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่าง และ 3) ยินดีเข้าร่วมโครงการวิจัยตลอดโครงการด้วยความสมัครใจ เกณฑ์การคัดออก 1) ทำงานในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่ได้รับการคัดเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่างน้อยกว่า 1 ปี และ 2) ไม่ประสงค์เข้าร่วมโครงการวิจัยตลอดโครงการ

ระยะการดำเนินการวิจัย เริ่มแรกผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยดำเนินการสัมภาษณ์ ครู ผู้ปกครอง ผู้บริหาร และนักวิชาการที่เกี่ยวข้องโดยใช้แบบสอบถามความรู้ ทักษะ และความสามารถในการตรวจประเมินและส่งเสริมพัฒนาการเด็กวัยก่อนเรียน เพื่อสำรวจระดับความรู้ ทักษะ และความสามารถในการตรวจประเมินและส่งเสริมพัฒนาการเด็กวัยก่อนเรียน (ระยะแสวงหาข้อมูล) ในขั้นตอนนี้ผู้ให้ข้อมูลรวมจำนวนทั้งหมด 126 คน หลังจากนั้นกลุ่มผู้ให้ข้อมูลกลุ่มนี้จะถูกนำเข้าสู่กระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมด้วยการจัดการเชิงกลุ่มต่อไป (ระยะสะท้อนคิด การนำผลการรับรู้จากการแสวงหาความรู้ และการสะท้อนคิดไปปฏิบัติจริง) ดังนั้นจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่เข้าร่วมการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (PAR) จะทำการเจาะจงในกลุ่มผู้ยินยอมเข้าร่วมวิจัยตลอดโครงการรวมจำนวน 126 คน

ในส่วนของการศึกษาเชิงคุณภาพผู้วิจัยใช้แนวคิดการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (PAR) เป็นกระบวนการวิจัยที่เป็นวงจร ของการสะท้อนคิด และการปฏิบัติ ตามแนวทางของ มาแชล และโรสแมน (Marshall & Rossman, 2006) โดยกำหนดผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียในการพัฒนาศักยภาพ ได้แก่ ครู ผู้ปกครอง ผู้บริหาร และนักวิชาการที่เกี่ยวข้อง ในรูปแบบที่นักวิจัยพัฒนาขึ้น มุ่งเน้นรูปแบบของการ ประชุมร่วมกันทั้งแบบ Face to face และ Online ในช่องทางที่จัดตั้งตามมติของกลุ่มคือ Line กลุ่ม ในชื่อ กลุ่มเฝ้าระวังฯในศพด.จ.พัทลุง” ขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย ประกอบด้วย

1) กระบวนการแสวงหาความรู้โดยกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยและนักวิจัย (Agency inquiry process) ทั้งก่อน ระหว่าง และหลังกิจกรรมโครงการ

2) การสะท้อนคิด (Reflective/ reflexive practice) ซึ่งทำร่วมกันทั้งกลุ่มตัวอย่างและนักวิจัย ทั้งในการประชุมเชิงปฏิบัติการกลุ่มใหญ่ และการสะท้อนคิด ในขณะที่นักวิจัยร่วมสะท้อนคิด ณ ศูนย์ส่งเสริมพัฒนาการเด็กที่กลุ่มตัวอย่างทำงานประจำหรือรับบริการ

3) การนำผลการรับรู้จากการแสวงหาความรู้ และการสะท้อนคิดไปปฏิบัติจริง (Emancipatory action) ในหน้าที่และงานประจำของกลุ่มตัวอย่าง และมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันในกลุ่มไลน์ “กลุ่มเฝ้าระวังฯในศพด. จ.พัทลุง” เป็นระยะๆต่อไป

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จำแนกออกเป็น 2 ประเภท คือ เครื่องมือที่ใช้ในการจัดกิจกรรมอบรมเชิงปฏิบัติการ และเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลผลการวิจัย

1) เครื่องมือที่ใช้ในการจัดกิจกรรมอบรมเชิงปฏิบัติการ ได้แก่ กระดาษขาวขนาด A4 เอกสารประกอบการอบรมเชิงปฏิบัติการเรื่องการประเมินและเฝ้าระวังพัฒนาการเด็กอายุ 2 ถึง 5 ปี สไลด์ประกอบการอบรมเชิงปฏิบัติการเรื่องการประเมินและเฝ้าระวังพัฒนาการเด็กอายุ 2 ถึง 5 ปี และชุดเครื่องมือตรวจประเมินพัฒนาการเด็ก ได้แก่ ตุ๊กตา เข็มกลัด ลูกบอลขนาดเล็ก และขนาดกลาง ก้อนไม้เหลี่ยม 6 ด้าน หนังสือนิทานสำหรับเด็ก ถ้วยขนาดเล็ก ดินสอ กระดาษ สำหรับขีดเขียน แท่งไม้รูปทรงกระบอก สามเหลี่ยม และสี่เหลี่ยม ภาพประเภทของสิ่งของ

2) เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมผลการวิจัย ได้แก่

- แบบบันทึกผลการสนทนากลุ่ม ประกอบด้วยประเด็นสำคัญ ได้แก่ ความรู้วิธีการประเมินและเฝ้าระวังพัฒนาการเด็กในแต่ละช่วงอายุ และ ประสิทธิภาพเกี่ยวกับทักษะการประเมินและเฝ้าระวังพัฒนาการเด็กในแต่ละช่วงอายุ

- แบบบันทึกผลการสังเกตและสัมภาษณ์ในบริบทกลุ่ม ณ ศูนย์ส่งเสริมพัฒนาการเด็กก่อนวัยเรียน ประกอบด้วย ประเด็นสำคัญ ได้แก่ ชื่อศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จำนวนและสถานะของผู้ถูกสัมภาษณ์ แผนการประเมินและส่งเสริมพัฒนาการเด็ก กิจกรรมพัฒนาความสามารถในการประเมินและส่งเสริมพัฒนาการเด็ก เครือข่ายที่เกี่ยวข้องและบทบาทของผู้เกี่ยวข้อง และรูปแบบการบันทึกผลการประเมินและส่งเสริมพัฒนาการเด็กในแต่ละศูนย์บริการ

- แบบสอบถามความรู้ ทักษะ และความสามารถในการตรวจประเมินและส่งเสริมพัฒนาการเด็กวัยก่อนเรียน แบ่งออกเป็น 2 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม และ ตอนที่ 2 ข้อมูลความรู้ ทักษะ และความสามารถในการตรวจประเมินและส่งเสริมพัฒนาการเด็กวัยก่อนเรียน ซึ่งแบ่งออกเป็น

การแปลผล

1) ข้อมูลความรู้เกี่ยวกับการตรวจประเมินและส่งเสริมพัฒนาการเด็กวัยก่อนเรียน จำนวน 15 ข้อ เป็นคำถามเชิงบวกจำนวน 12 ข้อ เป็นคำถามเชิงลบ จำนวน 3 ข้อ ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างหน้าข้อความที่เห็นด้วย หรือ ✕ ลงในช่องว่างหน้าข้อความที่ไม่เห็นด้วย ให้คะแนนผลการตอบโดย ข้อที่ตอบถูกได้คะแนน 1 ข้อที่ตอบผิดได้คะแนน 0

การแปลผลระดับความรู้ แบ่งออกเป็น 3 ระดับ (Bloom, 1975) เป็น 3 ระดับ ได้แก่

ความรู้ในระดับสูง คือ ได้คะแนนมากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 80.00 ของจำนวน 15 คะแนน

ความรู้ในระดับปานกลาง คือ ได้คะแนนมากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 50.00 ถึง ร้อยละ 79.99 ของจำนวน 15 คะแนน

ความรู้ในระดับต่ำ คือ ได้คะแนนน้อยกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 49.99 ของจำนวน 15 คะแนน

2) ข้อมูลทัศนคติ ในการตรวจประเมิน เฝ้าระวัง และส่งเสริมพัฒนาการเด็กวัยก่อนเรียน จำนวน 12 ข้อ จำแนกเป็นข้อมูลทัศนคติเชิงบวก จำนวน 5 ข้อ ทัศนคติเชิงลบ จำนวน 7 ข้อ แบ่งคำตอบออกเป็น 5 ระดับ กำหนดเกณฑ์การให้คะแนน คือ ข้อคำถามเชิงบวก ได้แก่ ข้อ 1, 2, 7, 11 และ 12 คำตอบเห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้คะแนน 5 คำตอบเห็นด้วย ให้คะแนน 4 คำตอบ ไม่แน่ใจ ให้คะแนน 3 คำตอบไม่เห็นด้วย ให้คะแนน 2 คำตอบไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้คะแนน 1 ส่วนข้อคำถามเชิงลบ ให้คะแนนผกผันกันกับคะแนนเชิงบวก

การแปลผลคะแนนระดับทัศนคติ แบ่งออกเป็น 3 ระดับ (Best, 1977) ได้แก่

ทัศนคติในระดับดี คือ ได้คะแนนมากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 80.00 ของจำนวน 60 คะแนน

ทัศนคติในระดับปานกลาง คือ ได้คะแนนมากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 60.00 ถึงร้อยละ 79.99 ของจำนวน 60 คะแนน

ทัศนคติในระดับไม่ดี คือ ได้คะแนนน้อยกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 59.99 ของจำนวน 60 คะแนน

3) ข้อมูลการประเมินความสามารถของตนเองในการประเมิน เฝ้าระวัง และส่งเสริมพัฒนาการเด็กวัยก่อนเรียน จำนวน 30 ข้อ แบ่งคำตอบออกเป็น 5 ระดับ กำหนดเกณฑ์การให้คะแนน คือ ประเมินว่ามีความสามารถในระดับร้อยละ 80-100 ให้คะแนน 5 คะแนน ประเมินว่ามีความสามารถในระดับร้อยละ 70-79 ให้คะแนน 4 คะแนน ประเมินว่ามีความสามารถในระดับร้อยละ 60-69 ให้คะแนน 3 คะแนน ประเมินว่ามีความสามารถในระดับร้อยละ 50-59 ให้คะแนน 2 คะแนน ประเมินว่ามีความสามารถในระดับต่ำกว่าร้อยละ 50 ให้คะแนน 1 คะแนน

: การแปลผลคะแนนระดับความสามารถในการประเมิน เฝ้าระวัง และส่งเสริมพัฒนาการเด็กวัยก่อนเรียน ตามการประเมินตนเอง แบ่งออกเป็น 3 ระดับ (Best, 1977) คือ

ความสามารถในระดับดี คือ ได้คะแนนมากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 80.00 ของจำนวน 150 คะแนน

ความสามารถในระดับปานกลาง คือ ได้คะแนนมากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 60.00 ถึงร้อยละ 79.99 ของจำนวน 150 คะแนน

ความสามารถในระดับไม่ดี คือ ได้คะแนนน้อยกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 59.99 ของจำนวน 150 คะแนน

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้มาจากการการทบทวนวรรณกรรมของผู้วิจัย เมื่อสร้างแบบสอบถามเสร็จแล้ว นำแบบสอบถามที่สร้างและปรับปรุงแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำมาวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะ โดยใช้วิธีหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) ได้ค่า IOC ภาพรวมของแบบสอบถาม เท่ากับ 0.855 สำหรับค่า IOC นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องแล้ว ไปทดลองใช้กับบุคลากรซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน แล้วนำแบบสอบถามไปหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคได้ ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.819 จากนั้นนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขจนเรียบร้อยสมบูรณ์แล้ว ไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

การวิจัยนี้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจาก 3 วิธีการ ได้แก่ การบันทึกผลการสนทนากลุ่ม การบันทึกผล การสังเกตและสัมภาษณ์ในบริบทชุมชน ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก และการใช้แบบสอบถามประเมินความรู้ ทัศนคติ และความสามารถในการตรวจประเมินและส่งเสริมพัฒนาการเด็กวัยก่อนเรียน โดย

1) การบันทึกผลการสนทนากลุ่ม ในขณะที่จัดประชุมเชิงปฏิบัติการ ได้จัดให้แต่ละกลุ่มแต่ละคน ได้แลกเปลี่ยนข้อมูลประเด็นความรู้ความสามารถในการประเมินพัฒนาการเด็กตามช่วงอายุโดยอาศัยแนวทางตามคู่มือ ฝักระวังและส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัย ของสถาบันพัฒนาอนามัยเด็กแห่งชาติ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข ซึ่งเริ่มจาก ช่วงอายุ 2 ปี ถึง 2 ปี 5 เดือน, ครบ 2 ปี 6 เดือน, 2 ปี 7 เดือน ถึง 3 ปี, 3 ปี 1 เดือน ถึง 3 ปี 5 เดือน, ครบ 3 ปี 6 เดือน, 3 ปี 7 เดือน ถึง 4 ปี, 4 ปี 1 เดือน ถึง 4 ปี 6 เดือน, 4 ปี 7 เดือน ถึง 5 ปี รวม 8 ช่วงอายุ โดยมี ประเด็นหลักที่กำหนดเป็นประเด็นในการบันทึกผลการสนทนากลุ่ม 2 ประเด็น ได้แก่ ความรู้วิธีการประเมินและฝักระวังพัฒนาการเด็กในแต่ละช่วงอายุ และ ประสพการณ์เกี่ยวกับทักษะการประเมินและฝักระวังพัฒนาการเด็กในแต่ละช่วงอายุ ในการจัดการสนทนากลุ่มผู้วิจัยและผู้เข้าร่วมโครงการให้การยอมรับและให้คุณค่าเท่าเทียมกันทุกคน ให้โอกาสทุกคนมีส่วนร่วมในการสื่อสารขณะสนทนากลุ่ม

2) การบันทึกผลการสังเกตและสัมภาษณ์ในบริบทชุมชน ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ใน 3 ประเด็นหลัก ได้แก่ แผนการประเมินและส่งเสริมพัฒนาการเด็ก กิจกรรมพัฒนาการประเมินและส่งเสริมพัฒนาการเด็ก และการบันทึกผลการประเมินและส่งเสริมพัฒนาการเด็กในแต่ละศูนย์บริการ

3) การใช้แบบสอบถามประเมิน 3 ประเด็นหลัก ได้แก่ ความรู้ ทักษะ และความสามารถในการตรวจประเมินและส่งเสริมพัฒนาการเด็กวัยก่อนเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและสถิติเปรียบเทียบด้วยการทดสอบแบบที่สองกลุ่มไม่อิสระกัน (t-test Dependent Samples)

จริยธรรมวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผ่านการรับรองให้ดำเนินการวิจัยจากคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยทักษิณ รหัสโครงการ COA No. TSU 2019-010 REC No.063

ผลการศึกษา

ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บริหารจำนวน 33 คน (ร้อยละ 26.20) เป็นครูประจำศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จำนวน 33 คน (ร้อยละ 26.20) ผู้ปกครองจำนวน 33 คน (ร้อยละ 26.20) และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมพัฒนาการเด็ก จำนวน 27 คน (ร้อยละ 21.40) พบว่า ร้อยละ 95.24 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 126 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 95.24) อายุเฉลี่ย 45 ปี (SD เท่ากับ 6 ปี) ส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ 41 – 50 ปี (ร้อยละ 69.50) การศึกษาส่วนใหญ่คือระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 38.1) ส่วนใหญ่มีประสบการณ์การดูแลและส่งเสริมพัฒนาการเด็กวัยก่อนเรียนในช่วง 20 - 30 ปี ให้ข้อมูลว่าไม่เคยได้รับการอบรมเกี่ยวกับการส่งเสริมพัฒนาการเด็กในช่วง 1 ปีที่ผ่านมา (ร้อยละ 88.89) และทั้งร้อยละ 100 เข้าร่วมโครงการวิจัยนี้ด้วยความสมัครใจเนื่องจากต้องการพัฒนาความรู้ความสามารถในการส่งเสริมพัฒนาการเด็กและบุตรหลาน

ผลการจัดการเชิงกลุ่มต่อการเพิ่มศักยภาพผู้ปกครองและครูในการประเมินและฝักระวังพัฒนาการเด็กต่ำกว่า 5 ปี

1. **ขั้นแสวงหาความรู้:** ผลการสำรวจความรู้เกี่ยวกับการประเมินพัฒนาการเด็กวัยก่อนเรียน ในขั้นแสวงหาความรู้ โดยใช้แบบประเมินความรู้จำนวน 15 ข้อ พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนของกลุ่ม เท่ากับ 80.27 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 10.24 เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า ข้อความรู้ที่ กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 100 มีความรู้ที่ถูกต้องจำนวน 2 ข้อ คือ 1) วิธีการให้รางวัลที่เหมาะสมสำหรับเด็กวัยก่อนเรียน และ 2) การส่งเสริมพัฒนาการร่วมกันของโรงเรียน

และบ้าน ส่วนข้อความรู้ที่มีผู้ตอบได้น้อยกว่าร้อยละ 50 ของผู้ส่งแบบประเมินคืน มีจำนวน 2 ข้อ ข้อที่มีผู้ตอบถูกน้อยที่สุด คือ 1) การตรวจประเมินเด็กวัยก่อนเรียนสามารถสื่อสารกับเด็กได้โดยตรงไม่ต้องผ่านผู้ปกครอง และ 2) ความเครียดเป็นสาเหตุของการเกิดภาวะพัฒนาการล่าช้า (ตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 แสดงข้อมูลผลการประเมินระดับความรู้โดยรวมของกลุ่มตัวอย่างในระยะแสวงหาข้อมูล (n = 126)

ระดับความรู้ในการประเมินและ เฝ้าระวังพัฒนาการเด็กวัยก่อนเรียน	จำนวน (ร้อยละ)	
	จำนวน	ร้อยละ
ระดับดี ($\geq$ ร้อยละ 80)	82	65.08
ระดับปานกลาง (ร้อยละ 60.00 – ร้อยละ 79.99)	36	28.57
ระดับไม่ดี ($\leq$ ร้อยละ 59.99)	8	6.35
ค่าคะแนนเฉลี่ย (SD) คะแนนร้อยละของกลุ่ม เท่ากับ 80.27 (10.24) แปลผล ระดับดี		

1.2 ผลการสำรวจระดับทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการประเมินและเฝ้าระวังพัฒนาการเด็กวัยก่อนเรียน พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนของกลุ่ม เท่ากับ 75.46 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 7.28 ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาเป็นระดับดี ผลการศึกษาไม่ปรากฏผู้ที่มีทัศนคติในระดับไม่ดีต่อการประเมินและส่งเสริมพัฒนาการเด็กในระดับที่ ต่ำกว่าร้อยละ 60 ของคะแนนเต็ม 60 คะแนน (ตารางที่ 2) ผลการประเมินเป็นรายข้อ พบว่า คะแนนร้อยละเฉลี่ยรายข้อ มีทั้งอยู่ในระดับ ดี ปานกลาง และไม่ดี โดยพบว่ามีข้อที่อยู่ในระดับไม่ดี จำนวน 1 ข้อ คือ ทัศนคติต่อความยากง่ายในการฝึกตรวจวัดพัฒนาการเด็ก ข้อที่อยู่ในระดับดีจำนวน 5 ข้อ ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ ทัศนคติต่อการประเมินพัฒนาการเด็กอย่างต่อเนื่อง (ตารางที่ 2)

ตารางที่ 2 แสดงข้อมูลผลการประเมินระดับทัศนคติโดยรวมของกลุ่มตัวอย่างในระยะแสวงหาข้อมูล (n = 126)

ระดับทัศนคติต่อการประเมินและ เฝ้าระวังพัฒนาการเด็กวัยก่อนเรียน	จำนวน (ร้อยละ)	
	จำนวน	ร้อยละ
ระดับดี ($\geq$ ร้อยละ 80)	38	30.16
ระดับปานกลาง (ร้อยละ 60.00 – ร้อยละ 79.99)	88	69.84
ระดับไม่ดี ($\leq$ ร้อยละ 59.99)	0	0
ค่าคะแนนเฉลี่ย (SD) คะแนนร้อยละของกลุ่ม เท่ากับ 75.46 (7.28) แปลผล ระดับปานกลาง		

1.3 ผลการประเมินความสามารถด้วยตนเองของกลุ่มตัวอย่างในการประเมินและเฝ้าระวังพัฒนาการเด็กวัยก่อนเรียน พบว่า พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนของกลุ่ม เท่ากับ 82.43 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 12.61 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ (ร้อยละ 62.70) ประเมินความสามารถของตนเองอยู่ในระดับดี อีกร้อยละ 31.75 และ ร้อยละ 5.55 ประเมินตนเองอยู่ในระดับ ปานกลาง และ ไม่ดี (ตารางที่ 3)

ตารางที่ 3 แสดงข้อมูลผลการประเมินความสามารถด้วยตนเองของกลุ่มตัวอย่างในการประเมินและเฝ้าระวังพัฒนาการเด็กวัยก่อนเรียนในระยะแสวงหาข้อมูล (n=126)

ระดับความสามารถในการประเมินและ เฝ้าระวังพัฒนาการเด็กวัยก่อนเรียน	จำนวน (ร้อยละ)	
	จำนวน	ร้อยละ
ระดับดี ($\geq$ ร้อยละ 80)	79	62.70
ระดับปานกลาง (ร้อยละ 60.00 – ร้อยละ 79.99)	40	31.75
ระดับไม่ดี ($\leq$ ร้อยละ 59.99)	7	5.55
ค่าคะแนนเฉลี่ย (SD) คะแนนร้อยละของกลุ่ม เท่ากับ 82.43 (12.61) แปลผล ระดับดี		

2. ขั้นการสะท้อนคิด กลุ่มตัวอย่างและนักวิจัยมีการสะท้อนคิด และแผนการพัฒนาศักยภาพด้านการส่งเสริมพัฒนาการเด็ก ดังนี้

ผลการศึกษาจากขั้นตอนการแสวงหาข้อมูล พบว่ากลุ่มตัวอย่างโดยรวม ให้การประเมินตนเองในระดับดีทั้งด้านความรู้ ทักษะ และความสามารถในการประเมินพัฒนาการเด็กวัยก่อนเรียน ทั้งนี้เมื่อพิจารณาเป็นรายบุคคลเป็นรายข้อพบว่า ในด้านความรู้มีเพียง 2 ข้อที่กลุ่มตัวอย่างทุกคนตอบได้ถูกต้อง และมีจำนวน 2 ข้อที่กลุ่มตัวอย่างตอบได้ถูกต้องน้อยกว่า ร้อยละ 50 สำหรับด้านทักษะ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาเป็นระดับดี ไม่ปรากฏผู้ที่มีทักษะในระดับไม่ดีต่อการประเมินและส่งเสริมพัฒนาการเด็ก ส่วนในด้านความสามารถ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ (ร้อยละ 62.70) ประเมินความสามารถของตนเองอยู่ในระดับดี อีกร้อยละ 31.75 และ ร้อยละ 5.55 ประเมินตนเองอยู่ในระดับ ปานกลาง และ ไม่ดี ในขั้นของการสะท้อนคิดจึงมีผลการสะท้อนคิดใน 3 ประเด็น คือ 1) การเข้าร่วมฝึกอบรมอย่างมีส่วนร่วม เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกัน 2) การจัดให้มีการสื่อสารกลุ่มเพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันอย่างต่อเนื่อง และ 3) การจัดสรรเครื่องมือตรวจวัดพัฒนาการแก่แหล่งบริการที่ไม่เพียงพอ ไม่ครบถ้วน หรือขาดแคลน ซึ่งปรากฏผลทั้ง 3 ประเด็น ดังนี้

1) การเข้าร่วมการฝึกอบรมอย่างมีส่วนร่วม

ในการศึกษารั้งนี้ใช้กระบวนการการฝึกอบรมอย่างมีส่วนร่วม เป็นกลวิธีของการมีส่วนร่วมมาพัฒนาศักยภาพของผู้เข้าอบรม โดยการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้ตามความสนใจของผู้เข้าอบรมในกรอบของหลักการและทักษะต่าง ๆ ที่ใช้ในการประเมินพัฒนาการเด็กก่อนวัยเรียน

ในการฝึกอบรม ผู้วิจัยจะกำหนดบทบาทของทุกคนเป็นผู้มีประสบการณ์ในการประเมินพัฒนาการเด็กก่อนวัยเรียน เป็นการร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้โดยดำเนินการเป็นขั้นตอนไปตามช่วงอายุที่กำหนดให้ประเมินตามคู่มือเฝ้าระวังและส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัย (DSPM) ในแต่ละขั้นตอนผู้เข้าร่วมอบรมซึ่งจัดให้หนึ่งเป็นกลุ่มตามอัตราจะมีส่วนในการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่างกันในกลุ่มเล็ก หรือแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับกลุ่มใหญ่ตลอดทุกขั้นตอนในแต่ละช่วงอายุ โดยกำหนดให้เกิดความกระจำของทุกกลุ่มทั้งวิธีการและการใช้เครื่องมือประเมิน ก่อนผ่านไปช่วงอายุถัดไป

2) การจัดให้มีการสื่อสารกลุ่มเพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันอย่างต่อเนื่อง

จากการประชุมกลุ่มในระหว่างฝึกอบรม มีผู้ให้ข้อมูลตรงกันว่า แต่ละคนอาจจะได้ประชุมร่วมกันบ้าง แต่การสื่อสารเกี่ยวกับการพัฒนาระบบการเฝ้าระวังมักทำกันเฉพาะในกลุ่มสังกัด อบต.หรือ อปท. เดียวกัน เป็นส่วนใหญ่ ควรได้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพิ่มขึ้นในกลุ่มที่กว้างขวางขึ้นโดยเฉพาะในจังหวัดพัทลุงด้วยกัน เช่นข้อสัมภาษณ์จากครูผู้ดูแลเด็ก “บางคนเก่งมาก มีความพร้อมมาก แต่ก็ได้เจอกันเวลาประชุมใหญ่ๆเท่านั้น พอเสร็จงานก็เสร็จกันไป ไม่ได้ติดต่อกัน เราก็มายุ่งกันต่อกับงานของเราตามประสาเรา” “ก็ได้ไปประชุมไปดูงานกันนะคะ แต่ก็แล้วแต่งบประมาณว่าจะได้ไปทุกคนหรือเปล่า หรือว่าเป็นตัวแทนไป พอกลับมา ก็พยายามทำตามที่ได้ไปดูงานมา แต่ก็ไม่ได้แลกเปลี่ยนกันระหว่างนำผลการดูงานนั้นมาปรับใช้คะ” ส่วนผู้ปกครองยังไม่เห็นความสำคัญของการร่วมกลุ่มสื่อสารแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับกลุ่มใหญ่ทั้งจังหวัด ดังตัวอย่างคำสัมภาษณ์จากผู้ปกครอง “ก็ฟังจากครูเวลาไปรับลูกคะ แต่ว่าฉันดีกว่าเพื่อนตรงที่เป็น อสม.ได้คุยกับหมอกับเจ้าหน้าที่มั่ง แต่ลูกก็ไม่มีความเสี่ยงความผิดปกติอะไร จึงไม่ได้สนใจเรื่องนี้มากนัก” “เป็นกลุ่มหออเค เวลาคูบอกตอนไปรับลูก หรือเวลามาประชุมโรงเรียนกะพอได้แล้วคะ กะสนใจนะแต่เกรงใจ เดียวไม่มีเวลาตอบไลน์” การสื่อสารระหว่างกลุ่มเพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของผู้ปกครองและครูประจำศูนย์เพื่อการเฝ้าระวังและส่งเสริมพัฒนาการเด็กวัยก่อนเรียนที่เข้ารับการศึกษาศูนย์ส่งเสริมพัฒนาการเด็กเล็กภายใต้การดูแลขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดพัทลุง จึงเกิดขึ้น ใน 2 ช่องทางหลัก คือ 1) กลุ่มครูเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้อง ผู้บริหาร และนักวิจัย ใช้ช่องทาง ไลน์กลุ่ม (Line group) ในชื่อ กลุ่มไลน์ “กลุ่มเฝ้าระวังด้านอนามัยสิ่งแวดล้อม ความปลอดภัย และพัฒนาการเด็กเล็ก” และ 2) กลุ่มครู เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้อง ผู้บริหาร ผู้ปกครอง และนักวิจัย ใช้การพบซึ่งหน้า (Face to face) ทั้งในขณะประชุมอบรมร่วม การเยี่ยมติดตามและประเมินผลการพัฒนา และการพบปะพูดคุยประจำวัน

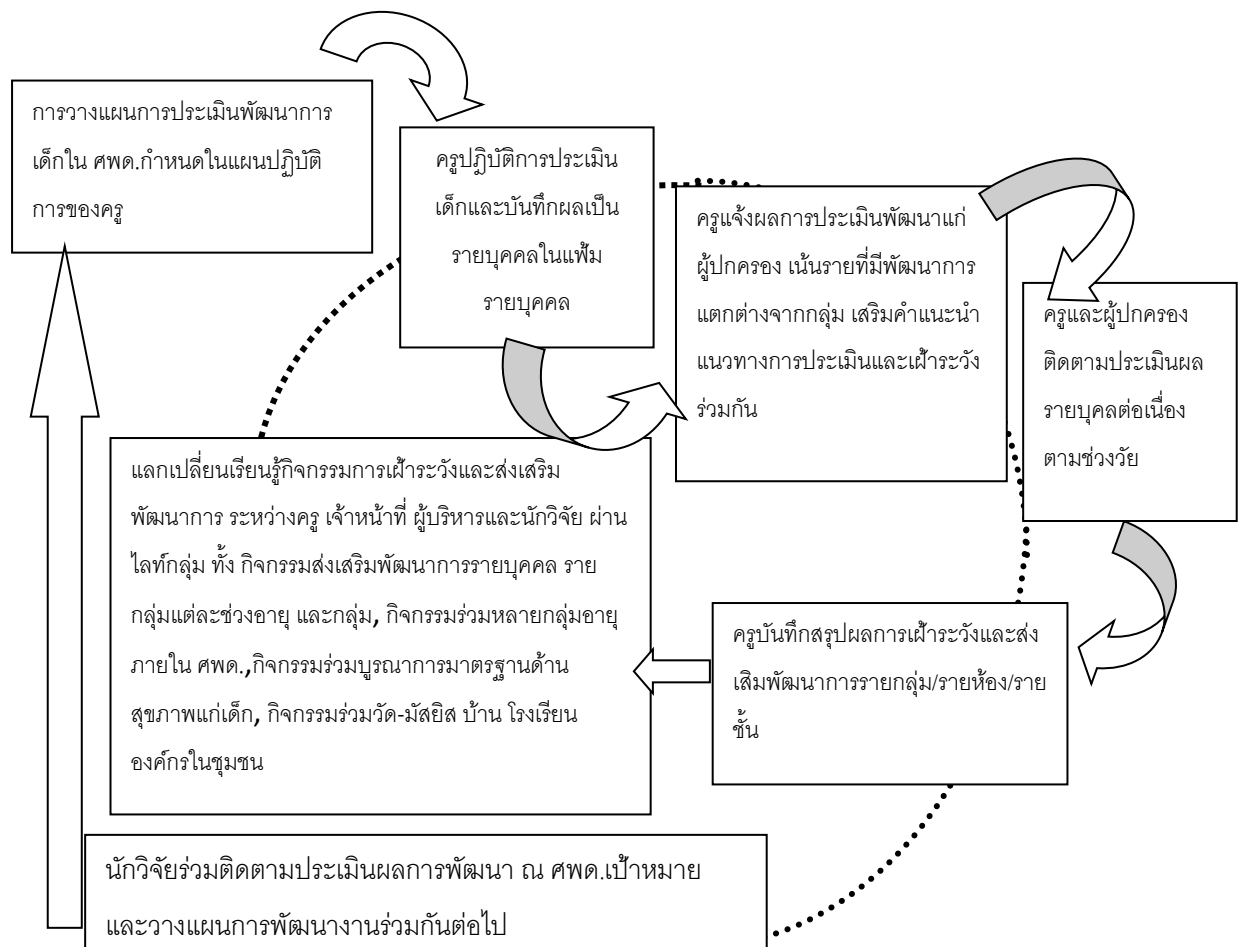
3) การมีเครื่องมือที่ครบถ้วนและสอดคล้องหรือใช้ร่วมกันได้

จากขั้นการแสวงหาข้อมูล และการประชุมอบรม พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดให้ความสำคัญกับการประเมินพัฒนาการเด็กอย่างต่อเนื่อง เพียงแต่มีความกังวลเกี่ยวกับการจัดการอย่างเป็นระบบและมีความไม่มั่นใจระเบียบการจัดการเชิงวิชาการ และอุปกรณ์การประเมินพัฒนาการที่สูญหาย ชำรุด จึงทำให้มีใช้อย่างไม่ครบถ้วน หลังการอบรมจึงจัดการให้นำอุปกรณ์ตรวจวัดพัฒนาการไปใช้ประจำแหล่งปฏิบัติการโดยมีเกณฑ์ร่วมกันว่าเป็นแหล่งที่อุปกรณ์ขาดแคลน และ ในแหล่งที่อยู่ใกล้กันสามารถใช้ร่วมกันได้

3. ขั้นการนำผลการรับรู้จากขั้นการแสวงหาความรู้ และการสะท้อนคิดไปปฏิบัติจริง

กลุ่มตัวอย่างและนักวิจัยมีกระบวนการพัฒนาความสามารถของกลุ่มเพื่อการตรวจประเมินและส่งเสริมพัฒนาการเด็กวัยก่อนเรียน โดยการผลการสะท้อนคิดไปปฏิบัติจริงในการปฏิบัติงานประจำวัน ปรากฏกิจกรรม (ภาพที่ 1) ดังนี้

กิจกรรมที่เกิดขึ้นแบ่งออกเป็น 7 ขั้นตอน ที่หมุนวนเป็นวงจรการทำงานอย่างต่อเนื่องในวิถีปฏิบัติการบริการเฝ้าระวังและส่งเสริมพัฒนาการเด็กวัยก่อนเรียน ประกอบด้วย 1) ขั้นการบรรจุแผนงาน 2) ขั้นการประเมินผลเด็กเป็นรายบุคคล 3) ขั้นแจ้งผลการประเมินแก่ผู้ปกครอง 4) ขั้นการร่วมติดตามประเมินและส่งเสริมพัฒนาการร่วมกับผู้ปกครอง 5) ขั้นการบันทึกสรุปผลรายชั้นเรียน รายศูนย์ฯ 6) ขั้นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันผ่านช่องทางที่ตกลงร่วม และ 7) ขั้นการประเมินผลการดำเนินงานร่วมกัน เพื่อจัดการปรับแผนการดำเนินงานในวงจรต่อไป

ภาพที่ 1 กระบวนการพัฒนาความสามารถของกลุ่มเพื่อการตรวจประเมินและส่งเสริมพัฒนาการเด็กวัยก่อนเรียน

4. ขั้นตอนการสรุปผล

ผลการศึกษาหลังการพัฒนาด้วยการจัดการของกลุ่ม พบว่า ศักยภาพของกลุ่มตัวอย่างในการตรวจประเมินและส่งเสริมพัฒนาการเด็กวัยก่อนเรียนมีการเปลี่ยนแปลง ดังนี้

4.1 ด้านความรู้ พบว่า กลุ่มผู้มีความรู้ระดับเพิ่มมากขึ้นจาก 82 คน (ร้อยละ 65.08) เพิ่มขึ้นเป็น 95 คน (ร้อยละ 75.40) คะแนนเฉลี่ยความรู้ของกลุ่มตัวอย่าง เพิ่มขึ้นจากก่อนเข้าร่วมโครงการ โดยหลังการเข้าร่วมการจัดการเชิงกลุ่มพบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนด้านความรู้ของกลุ่ม เท่ากับ 85.77 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 9.57 ดังนั้นระดับคะแนนความรู้หลังการเข้าร่วมเพิ่มขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับคะแนนก่อนการเข้าร่วมการจัดการเชิงกลุ่ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.022 ดังแสดงด้วยตารางที่ 4

4.2 ผลการสำรวจระดับทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการประเมินและเฝ้าระวังพัฒนาการเด็กวัยก่อนเรียน พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาเป็นระดับดี ไม่ปรากฏผู้ที่มีทัศนคติในระดับไม่ดีต่อการประเมินและส่งเสริมพัฒนาการเด็กในระดับที่ ต่ำกว่าร้อยละ 60 ของคะแนนเต็ม 60 คะแนน อย่างไรก็ตามหลังการเข้าร่วมการจัดการเชิงกลุ่มพบว่ากลุ่มผู้มีความรู้ระดับดีเพิ่มมากขึ้นจากจำนวน 38 คน (ร้อยละ 30.16) เพิ่มขึ้นเป็น 68 คน

(ร้อยละ 54.00) โดยค่าเฉลี่ยของระดับคะแนนด้านทัศนคติของกลุ่ม เท่ากับ 85.45 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 6.58 ดังนั้นคะแนนระดับทัศนคติหลังการเข้าร่วมเพิ่มขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับคะแนนก่อนการเข้าร่วมการจัดการเชิงกลุ่ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.014

4.3 ผลการประเมินความสามารถด้วยตนเองของกลุ่มตัวอย่างในการประเมินและเฝ้าระวังพัฒนาการเด็กวัยก่อนเรียนเป็นรายข้อ พบว่า ไม่มีข้อใดที่มีคะแนนร้อยละเฉลี่ยอยู่ในระดับไม่ดี หลังการพัฒนาด้วยการจัดการเชิงกลุ่ม พบว่า ศักยภาพของกลุ่มตัวอย่างในการตรวจประเมินและส่งเสริมพัฒนาการเด็กวัยก่อนเรียนมีการเปลี่ยนแปลงพบว่า และหลังการเข้าร่วมการจัดการเชิงกลุ่มพบว่ากลุ่มผู้มี คะแนนระดับดีเพิ่มมากขึ้นจากจำนวน 79 คน (ร้อยละ 62.70) เพิ่มขึ้นเป็น 101 คน (ร้อยละ 80.20) โดยค่าเฉลี่ยของระดับคะแนนด้านทัศนคติของกลุ่ม เท่ากับ 89.50 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 10.20 ดังนั้นคะแนนระดับความสามารถในการประเมินและเฝ้าระวังพัฒนาการเด็กวัยก่อนเรียนหลังการเข้าร่วมเพิ่มขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับคะแนนก่อนการเข้าร่วมการจัดการเชิงกลุ่ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.002

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบระดับความรู้ ทัศนคติ และความสามารถในการประเมินและเฝ้าระวังพัฒนาการเด็กวัยก่อนเรียนก่อนหลังการจัดการเชิงกลุ่ม (n=126)

ประเด็น	ค่าคะแนนเฉลี่ย (SD) รายด้านของกลุ่มก่อน- หลังก่อน		ค่าคะแนนเฉลี่ย (SD) รายด้านของกลุ่มก่อน- หลังหลัง		p-value
	คะแนน	SD	คะแนน	SD	
ด้านความรู้	80.27	10.24	85.77	9.57	0.022*
ด้านทัศนคติ	75.46	7.28	85.45	6.58	0.014*
ด้านความสามารถ	82.43	12.61	89.50	10.20	0.002*

*ยอมรับทางสถิติที่ 0.05

ข้อจำกัดในการศึกษาครั้งนี้บางช่วงเวลาได้เกิดสถานการณ์โควิด-19 ระบาดทำให้การปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักวิจัยและสมาชิกในกลุ่มตัวอย่างไม่ต่อเนื่อง รวมทั้งอุปสรรคในการเก็บทำกิจกรรมในกลุ่มผู้ปกครองพบว่า ผู้ปกครองหลายรายปฏิเสธการทำกิจกรรมกลุ่มเพราะมีภารกิจอื่นที่โดยให้เหตุผลว่าค่อยเรียนรู้กับครูที่ดูแลเด็กเล็กเอง ซึ่งในสถานการณ์จริงพบว่าผู้ปกครองบางส่วนคิดว่าการประเมินพัฒนาการเด็กเล็กเป็นกิจกรรมที่เกิดขึ้นในสถานบริการทางสุขภาพหรือศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก อย่างไรก็ตามเมื่ออธิบายวัตถุประสงค์ของการทำวิจัยผู้ปกครองส่วนมากก็เข้าใจและให้ความร่วมมืออย่างดี

อภิปราย

ผลการสำรวจความรู้เกี่ยวกับการประเมินพัฒนาการเด็กวัยก่อนเรียน ในขั้นแสวงหาความรู้พบว่า ข้อที่มีผู้ตอบถูกน้อยที่สุด คือ การตรวจประเมินเด็กวัยก่อนเรียนสามารถสื่อสารกับเด็กได้โดยตรงไม่ต้องผ่านผู้ปกครอง และความเครียดเป็นสาเหตุของการเกิดภาวะพัฒนาการล่าช้า อาจเนื่องจากสังคมไทยจะชินกับการประเมินพัฒนาการเด็กวัยก่อนเรียนโดยพึ่งผู้ปกครอง นั่นคือให้ผู้ปกครองมีหน้าที่และรับผิดชอบปฏิบัติต่อเด็กตามภาระหน้าที่ของความเป็น

พ่อ แม่หรือผู้ปกครอง ขณะเดียวกันพบว่าความเครียดเป็นสาเหตุของพัฒนาการล่าช้า อาจเนื่องมาจากกลุ่มตัวอย่าง อาจยังขาดความเข้าใจด้านความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านสุขภาพจิตที่อาจส่งผลต่อพัฒนาการทางกายในเด็ก สอดคล้องกับการศึกษาของ Khamenkan (2011) รายงานว่าพัฒนาการ ด้านจิตใจและอารมณ์ เช่น ความวิตกกังวล จากการพาดพิงจาก ซึมเศร้า อารมณ์ หงุดหงิดจะส่งผลต่อพัฒนาการทางกายในเด็ก อย่างไรก็ตาม ผลการจัดการเชิงกลุ่มทำให้กลุ่มตัวอย่างมีระดับความรู้เพิ่มขึ้น สอดคล้องกับการศึกษาของ Phattarasatjatum, Nillapun, Prachusilpa & Vanichwatanavorachai (2021) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาารูปแบบการโค้ชแบบผสมผสานเทคโนโลยี ผ่านสื่อสังคมเพื่อพัฒนาสมรรถนะการดูแลสุขภาพเด็กปฐมวัยของผู้ดูแลเด็กในศูนย์เด็กเล็ก องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ผลการศึกษาพบว่าหลังใช้รูปแบบการโค้ชมีคะแนนเฉลี่ยสมรรถนะ ด้านความรู้สูงขึ้น ($p<.05$)

ผลการสำรวจระดับทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการประเมินและเฝ้าระวังพัฒนาการเด็กวัยก่อนเรียน พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาเป็นระดับดี ไม่ปรากฏผู้ที่มีทัศนคติในระดับไม่ดีต่อการประเมินและส่งเสริมพัฒนาการเด็กในระดับที่ต่ำกว่าร้อยละ 60 ของคะแนนเต็ม 60 คะแนน อย่างไรก็ตามหลังการเข้าร่วมการจัดการเชิงกลุ่มพบว่ากลุ่มผู้ที่มีคะแนนระดับดีเพิ่มมากขึ้นจากจำนวน 38 คน (ร้อยละ 30.16) เพิ่มขึ้นเป็น 68 คน (ร้อยละ 54.00) สอดคล้องกับการศึกษาของ Phattarasatjatum, Nillapun, Prachusilpa & Vanichwatanavorachai (2021) ที่พบว่า หลังใช้รูปแบบการ โค้ชมีคะแนนเฉลี่ยสมรรถนะด้านทัศนคติสูงขึ้น ($p<.05$)

ผลการประเมินความสามารถด้วยตนเองของกลุ่มตัวอย่างในการประเมินและเฝ้าระวังพัฒนาการเด็กวัยก่อนเรียนเป็นรายข้อ พบว่า ไม่มีข้อใดที่มีคะแนนร้อยละเฉลี่ยอยู่ในระดับไม่ดี หลังการพัฒนาด้วยการจัดการของกลุ่ม พบว่า ศักยภาพของกลุ่มตัวอย่างในการตรวจประเมินและส่งเสริมพัฒนาการเด็กวัยก่อนเรียนมีการเปลี่ยนแปลง พบว่า คะแนนเฉลี่ยความรู้ของกลุ่มตัวอย่าง เพิ่มขึ้นจากก่อนเข้าร่วมโครงการจากคะแนนร้อยละเฉลี่ย 80.27 เป็น 85.77 ตามลำดับ ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบ มีส่วนร่วม (PAR) เป็นกระบวนการวิจัยที่เป็น วงจรของการสะท้อนคิด และการปฏิบัติ มุ่งเน้นรูปแบบของการประชุมร่วมกันทั้งแบบ Face to face และ Online ในช่องทางที่จัดตั้งตามมติของกลุ่มคือ Line กลุ่ม ในชื่อ กลุ่มเฝ้าระวังฯ ในศพด.จ.พัทลุง มีความเหมาะสม ในการจัดการเชิงกลุ่มต่อการเพิ่มศักยภาพผู้ปกครองและครูในการประเมินและเฝ้าระวังพัฒนาการเด็กต่ำกว่า 5 ปี ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กภายใต้การดูแลขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดพัทลุง สอดคล้องกับการศึกษาของ สอดคล้องกับการศึกษาของ Puntanit, Sangngam, & Greadsrephun (2019) ที่ได้ศึกษาโปรแกรมการสนับสนุน การคัดกรองพัฒนาการเด็กปฐมวัย ประกอบด้วยกิจกรรมการให้ความรู้ การฝึกปฏิบัติ การส่งเสริมการแลกเปลี่ยน เรียนรู้ผ่านไลน์กลุ่ม การติดตามและสอบถามปัญหาอุปสรรค ทำให้มีความรู้และความมั่นใจ ในการปฏิบัติในการคัด กรองพัฒนาการเด็กได้ถูกต้องเพิ่มขึ้น ขณะเดียวกันในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้ให้กลุ่มตัวอย่างฝึกทักษะการปฏิบัติใน การคัดกรอง เช่น การใช้อุปกรณ์ การแปลผล ต้องการการเรียนรู้จากลงมือฝึกปฏิบัติสถานการณ์จริง การแลกเปลี่ยน ความคิดเห็นซึ่งกันและกัน การให้คำปรึกษาและสะท้อนคิด จึงจะทำให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับ

การศึกษาของ Ulla, & Winitkun (2018) ที่พบว่าการลด ปัญหาอุปสรรคด้วยการสนับสนุนด้านวัสดุอุปกรณ์ ช่วยทำให้โปรแกรมการอบรมเกิดประสิทธิผลเพิ่มขึ้น

การนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

- 1) ด้านบุคลากร ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กควรมีนโยบายในการพัฒนาบุคลากรด้านการประเมินและเฝ้าระวังพัฒนาการของเด็กอย่างต่อเนื่อง เช่น การเข้าร่วมฝึกอบรมสัมมนา โครงการต่างๆ ที่เกี่ยวกับการประเมินและเฝ้าระวังพัฒนาการของเด็ก และกิจกรรมด้านอื่นๆ ที่จะส่งเสริมพัฒนาการและสุขภาพของเด็กให้แข็งแรง
- 2) ด้านการมีส่วนร่วม ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กโดยครูผู้ดูแลเด็ก/ผู้ดูแลเด็ก ควรจัดกิจกรรมที่เสริมสร้างความร่วมมือจากครอบครัวและชุมชนโดยให้ครอบครัวและชุมชนมีส่วนร่วมในการประเมินและเฝ้าระวังพัฒนาการของเด็กหรือกิจกรรมอื่นๆ ที่จะเอื้อให้สุขภาพของเด็กปลอดภัยและแข็งแรง
- 3) บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กมีความพร้อมในการพัฒนาความสามารถของตนเองให้มีความเชี่ยวชาญเพิ่มมากขึ้น ดังนั้น การสนับสนุนจากหน่วยงานต้นสังกัด เช่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือ หน่วยงานด้านวิชาการ เช่น มหาวิทยาลัยทักษิณ จะสามารถนำพาให้บุคลากรได้จัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในด้านต่างๆ ให้มีคุณภาพเพิ่มมากขึ้น
- 4) ควรมีการจัดการสื่อสารระหว่างกลุ่มสมาชิกที่ทำหน้าที่ในการดูแลส่งเสริมพัฒนาการเด็กอย่างต่อเนื่องและกว้างขวางขึ้น เพราะเป็นสิ่งที่สามารถช่วยสนับสนุนการพัฒนาศักยภาพของผู้ที่เกี่ยวข้องได้จริง ดังเช่นกรณีวิจัยนี้พบว่ากลุ่มโล่ “กลุ่มเฝ้าระวังฯใน ศพด.จ.พัทลุง เป็นอีกช่องทางหนึ่งที่ทำให้แต่ละศูนย์ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ และ การนำเสนองาน ผลงานของเด็กและครูอย่างต่อเนื่อง โดยไม่รู้สึกรู้สีกดดันว่าเป็นการตรวจสอบหรือประเมินผลงานใด ๆ องค์กรจึงควรที่จะสนับสนุนให้มีการสื่อสารในช่องทางนี้อย่างต่อเนื่อง และร่วมพัฒนาวิธีการสื่อสารไปด้วยกันอย่างรอบด้าน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ข้อเสนอแนะเพื่อการศึกษาวิจัยในครั้งต่อไป ควรมีการศึกษาเชิงคุณภาพเกี่ยวกับประเด็นความรู้แต่ละประเด็นให้ชัดเจนว่ามีการให้ความหมายของคำสำคัญที่เกี่ยวข้องสอดคล้องตรงกันหรือไม่อย่างไร เพื่อให้การจัดกิจกรรมสามารถเป็นไปตามความรู้และช่องว่างความรู้ได้จริงดังเช่นการวิจัยในครั้งนี้จะพบได้ว่าในชั้นแสวงหาความรู้ในประเด็นที่มีค่าผลการประเมินความรู้ในระดับที่ต่ำกว่าข้ออื่นถูกนำมาย้ำเตือนเพื่อเพิ่มพัฒนาความรู้ให้สมาชิกกลุ่มได้มีความรู้เพิ่มขึ้นได้จริง

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณ ครูพี่เลี้ยง และผู้ปกครองทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ข้อมูล และให้ความร่วมมือและอำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลและตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดี ทำให้การวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี งานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยเงินรายได้มหาวิทยาลัยทักษิณ ประเภททุนวิจัยบูรณาการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2562 ผู้วิจัยใคร่ขอขอบพระคุณสำหรับการสนับสนุนให้โครงการวิจัยบรรลุผลสำเร็จด้วยดี

References

- Best, J. W. (1977). Research in Education. New Jersey: Prentice hall Inc
- Bloom, B.S. (1975). Taxonomy of Education. New York : David McKay Company Inc.
- Chaikongkiat, P. (2018). Factors Related to Suspected Delayed Development of Early Childhood
<https://so05.tci-thaijo.org/index.php/pnuhuso/article/view/117957/100076>.
- Department of Local Government Promotion. (2019). Academic Cooperation Project between
Department of Local Government promotion and Suan Dusit University. [Internet].
Available from: <http://dusitcenter.org/schools/?region=south&pc>.
- Khamenkan, K. (2011). Children's Thoughts and Feelings during Hospitalization: Nursing
Management Journal of Nursing Science & Health, 34 (3): 75-87.
- Bumrungchon, N., Rattanapiroj, P., & Prada, J. (2014). The development of empowerment program
for caregivers of persons with development and intellectual disabilities. The Journal of
Psychiatric Nursing and Mental Health, 28 (2):125-140.
- National Institute for Child and Family Development. (2015). Holistic approach to child with
delayed development and child with special need, happiness version. [Internet]. Available
from: www.mahidolclinic.com.
- Marshall, C., & Rossman, G. Designing Qualitative Research (4th ed.). Thousand Oaks, CA: Sage
Publications.
- Neuman, W. L. (1991) . Social research methods: Qualitative and quantitative approaches. Boston:
Allyn and Bacon.
- Pengjuntr, W., Health Literacy: [Internet]. 2018 [Cited in 2 October, 2019] Available from:
hpc5.anamai.moph.go.th/director/data/HL/HL_Workshop25012560.pdf.
- Phattarasatjatun, P., Nillapun, M., Prachusilpa, G., Vanichwatanavorachai, S .(2021). Development
of an Integrated Social Media and Technology based Coaching Model for Developing Early
Childhood Healthcare Competencies of Caregivers in Local Administration Organization
Childcare Centers. Journal of The Royal Thai Army Nurses 22 (3), 123-134. . (In Thai)
- Phongissaranuporn, S & Yamsakul, N. (2019). The Developmental Model for the Health Service
System of Early Childhood Through the Participation of Family and Community in Damneon
Saduak District, Ratchaburi Province. Medical Journal Region 4-5, 38(1): 25-37. (In Thai)
- Puntanit, U., Sangngam, J., Greadsrephun, G. (2019). The effect of a supportive program for
developmental screening on knowledge and skills of kindergarten teachers in child
developmental centers. Journal of Nursing, Siam University, 20 (39): 60-72. . (In Thai)
- Rajanagarindra Institute of Child Development . (2552). TDSI [Internet]. Available from:
roporsortor70.pdf (thaichilddevelopment.com)

- Palakawong-na-ayudhya, S. (2016). Functional Influence of Preschool Education on Cognitive Development In 3-4-Year-Old Children Academic Services Journal, Prince of Songkla University, 27(1): 133-143. . (In Thai)
- Sanivee, H., Wangthong, A & Wangthong A. (2020). Development Process of Enhancing Health Literacy in Children's Development among Parents in Nongjik District, Pattani Province Journal of Health Science, Thaksin University, 2(1),41-51. . (In Thai)
- Ulla, M.B., & Winitkun, D. (2018). In-service teacher training program in Thailand: Teachers' beliefs, needs, and challenges. Social sciences & Humanities, 26(3): 1579-1594. . (In Thai)
- Walk, L.M., Evers, W.F., Quante, S., & Hille, K. (2018). Evaluation of a teacher training program to enhance executive functions in preschool children. PLOS ONE, 13(5), e0197454.
<http://doi.org/10.1371/journal.pone.0197454>.